

Warszawa, dn. października 2020 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 6/IZ/20

w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 poz.1292 z późn. zm.), zwanej dalej „upp” w związku z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko A. z siedzibą w B. zawarte we wniosku z dnia 29 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 września 2020 r. o udzielenie interpretacji przepisów ustawy o zapasach dotyczących sposobu wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych przez producentów uwzględnianych przy obliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych w zakresie ropy naftowej oraz przy obliczaniu ilości zapasów ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za zapas paliwa – **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 29 września 2020 r., który wpłynął do Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 29 września 2020 r. o udzielenie pisemnej interpretacji

przepisów ustawy o zapasach, A. z siedzibą w B, zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o udzielenie indywidualnej interpretacji w zakresie obowiązku tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw.

W dniu 14 września 2020 r. Wnioskodawca uiszczył wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

Wnioskodawca będąc równocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18 i 19 ustawy o zapasach prowadzi między innymi procesy produkcji paliw - wytwarzania paliw w procesie przerobu ropy naftowej, półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzania paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku, których powstaje, co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich (art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach). Wnioskodawca jest jednocześnie zobligowany do tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej w związku z przywozem ropy naftowej, która jest wykorzystywana przez niego do produkcji paliw, a także w ramach uregulowań przewidzianych ustawą o zapasach utrzymuje zapas obowiązkowy w postaci ropy naftowej zamiennie w części za wymagany zapas obowiązkowy paliw. W związku powyższym, na potrzeby obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej Wnioskodawca stosuje własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego (uzyski rzeczywiste) (art. 5 ust. 3c ustawy o zapasach) oraz obliczając ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, zdaniem Wnioskodawcy może stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw (art. 7 ust. 9 ustawy o zapasach).

W związku z koniecznością dostosowania wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych do zmian wprowadzonych w Nomenklaturze Scalonej, Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu

surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373), obowiązującym od dnia 01 września 2020 r., wprowadzono następujące kody CN w następujących grupach produktowych: ciężkie oleje opałowe: 2710 19 66, 2710 19 67, 2710 20 32, 2710 20 38, 2707 99 99; oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe: 2710 20 16; benzyny silnikowe: 2707 50 00.

Na tle tych zmian pojawiła się po stronie Wnioskodawcy konieczność potwierdzenia sposobu wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych w szczególności za rok 2020, w sytuacji kiedy dochodzi do zmian w zakresie systemu zapasów interwencyjnych nie od początku danego roku kalendarzowego i dotyczą one paliw faktycznie wytwarzanych przez Wnioskodawcę (min. o kodach CN 2707 99 99, 2710 19 66 czy 2710 19 67) przez cały rok kalendarzowy.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, zgodnie z którym, przy wyliczaniu uzysków rzeczywistych i maksymalnych za rok 2020 należy uwzględnić produkcję paliw, których dotyczyła przedmiotowa zmiana Rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1373) za cały rok 2020, a nie od wejścia w życie tegoż rozporządzenia, tj. od 1 września 2020 roku.

Wnioskodawca, w związku z wykonywaną działalnością, w tym strukturą produkcji i przywozu jest zobligowany do tworzenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej. Przy obliczaniu minimalnej wielkości zapasów obowiązkowych w zakresie ropy naftowej uwzględnia między innymi ilość ropy naftowej wykorzystanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, dla której obliczenia stosuje między innymi współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez danego producenta w poprzednim roku kalendarzowym. Wnioskodawca jako producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych w zakresie ropy naftowej stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego (tzw.

uzyski rzeczywiste) i może też stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw obliczając ilość ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa.

W ocenie Wnioskodawcy, ustawa o zapasach nie określa szczegółowo kwestii wyliczania uzysków paliw (rzeczywistych i maksymalnych), a w szczególności nie określa wykazu paliw po kodach CN, które powinny być uwzględniane przy wyliczaniu uzysków. Zasady wyliczania uzysków paliw z ropy naftowej są odrębnie uregulowane względem zasad wyliczania zapasów obowiązkowych w zakresie paliw i uiszczania opłaty zapasowej od paliw, a rozporządzenie w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej nie odnosi się do kwestii wyliczania uzysków paliw przez producenta. Przedmiotowe rozporządzenie, zdaniem Wnioskodawcy, nie reguluje także kwestii czy dany produkt naftowy jest czy nie jest paliwem na potrzeby wyliczania uzysków paliw. Wnioskodawca stoi na stanowisku, że kwestie te reguluje sama ustawa o zapasach. W związku z tym Wnioskodawca przyjął stanowisko, że jest uprawniony do uwzględniania przy wyliczaniu uzysków rzeczywistych i maksymalnych paliw za poprzedni rok kalendarzowy całej rocznej produkcji paliw zgodnie z definicją paliw wynikającą z ustawy o zapasach (art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o zapasach).

Tym samym, Wnioskodawca stoi na stanowisku, że do wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych może uwzględnić produkcję paliw za cały 2020 roku, bez względu na fakt, że kody CN tych paliw zostały dodane do szczegółowego wykazu surowców i paliw, od których tworzy się zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw oraz uiszcza opłatę zapasową na mocy rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, które weszło w życie w dniu 1 września 2020 roku.

Zdaniem Wnioskodawcy, podkreślenia wymaga, że art. 5 ust. 3c oraz

art. 7 ust. 9 ustawy o zapasach mówi o wyliczaniu uzysków paliw za cały poprzedni rok kalendarzowy i producent nie powinien zaburzać własnych wyliczeń uzysków paliw brakiem uregulowania kodów CN tych paliw w rozporządzeniu dot. szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej od początku danego roku kalendarzowego, jeżeli produkty, które produkuje w wyniku przerobu ropy naftowej spełniają definicję paliw w rozumieniu ustawy o zapasach i w ciągu danego roku kalendarzowego miały takie same właściwości fizykochemiczne. Ujęcie kodu CN w rozporządzeniu dotyczącym wykazu surowców i produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych stanowi, w ocenie Wnioskodawcy, tylko potwierdzenie (uszczegółowienie) statusu danego produktu naftowego jako paliwa, na potrzeby tworzenia zapasów obowiązkowych oraz zapłaty opłaty zapasowej a producent powinien uwzględniać przy wyliczeniach uzysków najbardziej aktualne uwarunkowania w zakresie klasyfikacji produktów naftowych i zastosowanej konfiguracji technologicznej zakładu produkcyjnego (rafinerii).

Mając na uwadze opisany powyżej opis zdarzenia przyszłego, Wnioskodawca wnioskuje o potwierdzenie ze strony Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych przedstawionego stanowiska dotyczącego opisanego sposobu wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych uwzględnianych przy obliczaniu wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej czy obliczaniu ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2019 r. poz. 1292 z późn. zm.). Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów,

z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z treścią przepisu art. 34 ust. 5 udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych, rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji

paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, produkcja paliw to wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), produktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw lub osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która nie prowadząc działalności gospodarczej w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw, samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu wykonuje działalność polegającą na przywozie ropy naftowej lub paliw i zużywa je na potrzeby własne z wyłączeniem przywozu paliw w standardowych zbiornikach, o których mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. 2018 poz. 1114), lub rozporządza nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną.

Przywozem, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 14 ustawy o zapasach, jest sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 ust. 1 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach paliwa to produkty naftowe określone w pkt 2 lit. f- m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość.

Z przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 lit. f-m tej ustawy wynika, że paliwami są: gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe - określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Artykuł 5 ust. 3b pkt 1 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku ropy naftowej - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w zakresie ropy naftowej oblicza się według wzoru:

$$ZOr = \left[\frac{P-G-O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZOr - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej wyrażoną w jednostkach wagowych

P - wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

G – ilość ropy naftowej wykorzystanej do produkcji paliw w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach wagowych,

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej wielkości przywozu ropy naftowej, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie ropy naftowej, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3b pkt 2 ilość ropy naftowej, oznaczonej symbolem „G”, o której mowa powyżej, oblicza się według wzoru:

$$G = P \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

P – wielkość przywozu ropy naftowej i ilość ropy naftowej wprowadzonej na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia w poprzednim roku kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych,

U – współczynnik uzysku paliw z ropy naftowej przerobionej przez poszczególnych producentów w poprzednim roku kalendarzowym.

W myśl art. 5 ust. 3c ustawy o zapasach, producent dokonuje obliczeń wymaganej ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG, w zakresie ropy naftowej, stosując własne współczynniki uzysku paliw z poprzedniego roku kalendarzowego.

Zgodnie z art. 7 ust. 9 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy, obliczając ilości ropy naftowej utrzymywanej zamiennie za paliwa, mogą stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw możliwe do uzyskania w instalacji producenta gwarantującego przerób zamiennie utrzymywanej ropy naftowej na paliwa, potwierdzone danymi technologicznymi dla danej instalacji, uzyskane w roku poprzednim, z zastrzeżeniem że łączna suma

współczynników uzysków dla poszczególnych paliw nie może przekraczać 100%.

Art. 7 ust. 9a ustawy o zapasach stanowi, że producenci wytwarzający paliwa przez przerób ropy naftowej mogą stosować maksymalne współczynniki uzysku paliw możliwe do uzyskania we wszystkich instalacjach zintegrowanych technologicznie w ramach zakładu produkcyjnego będącego rafinerią ropy naftowej, w tym w instalacjach będących własnością innych producentów wchodzących w skład jednej grupy kapitałowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości z zastrzeżeniem, że:

- 1) łączna suma współczynników uzysku dla poszczególnych paliw nie przekroczy 100% oraz
- 2) zostanie zawarta umowa zobowiązująca członka grupy kapitałowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości, którego produkcja ma zostać uwzględniona przy ustalaniu maksymalnego współczynnika uzysku paliw, do przerobu produktów naftowych na komponenty lub paliwa w czasie zapewniającym producentowi wytwarzającemu paliwa przez przerób ropy naftowej wykonanie jego zadań dotyczących interwencyjnego uwalniania zapasów interwencyjnych, zawierająca w szczególności postanowienia dotyczące ceny i miejsca wydania komponentów lub paliw.

Jak wskazano powyżej paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach są produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m określone w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.) tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzynowego do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne rodzaje nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe. Zatem

paliwami w rozumieniu ustawy o zapasach będą te produkty, które spełniają definicje zawarte w rozporządzeniu o statystyce energii.

Rozporządzenie wydane na podstawie delegacji ustawowej określonej w art. 3 ust. 5 ustawy o zapasach, określa szczegółowy wykaz surowców i produktów naftowych uwzględnianych podczas ustalania ilości zapasów interwencyjnych, wykaz surowców oraz paliw, w których tworzy się zapasy interwencyjne, w podziale na kategorie (grupy), uwzględniając możliwość zamiennego utrzymywania zapasów tych paliw w ramach danej kategorii oraz paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej – biorąc pod uwagę obowiązującą klasyfikację Nomenklatury Scalonej (kody CN) według załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) Nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. L 256 z 07.09.1987, str. 1), strukturę zużycia paliw na rynku krajowym oraz zobowiązania międzynarodowe Rzeczypospolitej.

Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, które określa kody CN produktów naftowych stanowi zatem narzędzie systematyzujące i terminologiczne.

Natomiast definicja ustawowa „paliw” zawarta w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach skonstruowana została w sposób polegający na bezpośrednim odesłaniu do rozporządzenia w sprawie statystyki energii, w wyniku czego posiadanie przez dany produkt właściwości określonych w tym rozporządzeniu stanowi obligatoryjną przesłankę do uznania go za paliwo.

Jak wynika z powyższego, decydujące dla uznania danego produktu naftowego za konkretne paliwo w rozumieniu ustawy o zapasach jest spełnienie przez ten produkt warunków określonych w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22

października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008 r. z późn. zm.).

Zatem, biorąc pod uwagę powyższe, należy stwierdzić, że jeżeli będące przedmiotem produkcji przez Wnioskodawcę produkty naftowe spełniają definicję legalną paliw, zawartą w ustawie o zapasach, to Wnioskodawca będzie miał prawo do wyliczania uzysków rzeczywistych i maksymalnych uwzględniając produkcję paliw za cały 2020 rok, bez względu na fakt, że kody CN tych paliw zostały dodane do szczegółowego wykazu surowców i paliw, od których tworzy się zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw oraz uiszcza opłatę zapasową na mocy rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 roku w sprawie szczegółowego wykazu surowców oraz produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej.

Producent obliczając własne współczynniki uzysku paliw, może uwzględniać ilość wszystkich paliw wytworzonych z przerobionej ropy naftowej z poprzedniego roku kalendarzowego.

Tym samym stanowisko Wnioskodawcy, zgodnie z którym przy wyliczaniu uzysków rzeczywistych i maksymalnych za rok 2020 zamierza uwzględnić produkcję paliw wyprodukowanych w całym 2020 roku bez względu na fakt, że kody CN tych produktów zostały objęte dopiero rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 7 sierpnia 2020 r. w sprawie szczegółowego wykazu surowców i produktów naftowych objętych systemem zapasów interwencyjnych oraz wykazu paliw stanowiących podstawę do wyliczenia opłaty zapasowej, które weszło w życie z dniem 1 września 2020 r. jest prawidłowe.

Ponadto, w myśl art. 9 k.p.a. należy wskazać, że co do zasady pełnomocnictwo składa się przy każdej nowej sprawie administracyjnej i nie powinna być to kopia. Natomiast do niniejszego wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji została dołączona wyłącznie kopia pełnomocnictwa.

Interpretacja dotyczy stanu faktycznego przedstawionego we wniosku przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Prezesowi Agencji Rezerw Materiałowych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarta w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.